

Formanden: Det 6te Medlem for 1ste Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Blom: Jeg vil blot tillade mig at bemærke, at jeg tror, at det meget ærede kongevalgte Medlem, der nu havde Ordet, vil snart blive enig med mig om, at slige Sammenligninger som de, han og jeg, hver fra sin Side, have foretaget mellem en fremmed Stats og vort eget Lands Militærbudget, i og for sig ere aldeles ufeselsøse, idet der til at foretage en virkelig Sammenligning vilde udfordres et Kjenndskab ikke alene til det fremmede Budgets Enkeltheder, men tillige til den fremmede Stats hele Forvaltnings-Forhold i de mindste Detailler, uden hvilken enhver slig Sammenligning i sine Resultater i Virkeligheden kun kan bruges til at vilbløde og ikke veilede til den rigtige Opfattelse af Sagen.

Breinholt: Naar det meget ærede 2det Medlem for Kjøbenhavn (Bloug) udtalte, at jeg igaar havde søgt at drage Grændsen mellem Fabriksvirksomhed og Haandværksdrift derved, at den ene Virksomhed i stort Omfang benyttede Dampkraft, og den anden ikke, da havde han visselig god Grund til at sige det, om jeg end maa sige, at jeg udtryffeligt betegnede det som et af de væsentligste Momenter i den nævnte Adskillelse, og naar det høitærede Medlem gif videre og deraf drog den Slutning, at jeg jo dermed i Grunden gjorde os Landbrugere til Fabrikherrer, og talte om Kornfabriker og Studefabriker og Smørfabriker osv., skal jeg heller ikke indvende Noget derimod; en Art Industri er det maaske, dog ikke i den Betydning af Ordet, hvori det almindelig bruges, thi saa vilde Danmark være et meget stærkt industridrivende Land. Derimod — og det var i Anledning heraf, at jeg begjærede Ordet — tilslagde det samme høitærede Medlem mig en anden Bemærkning, som jeg aldeles bestemte maa gjøre en Indsigelse imod. Han sagde nemlig, at jeg igaar havde udtalt mig, om Skibsafgiften som en Afgift, der hvilede paa en Næring. Hvis jeg har udtalt mig i den Grad ukkært, at en slig Misforstaaelse overhoved er forklarlig, maa jeg meget beklage det; thi det har ialtsald været min Mening — og jeg troede at have gjort det — at udtale ganske det Modsatte. Jeg udtalte slerlig og med stor Styrke, tror jeg, ligeoverfor det meget ærede 7de Medlem for Kjøbenhavn (Mazén), at det ikke gif an at bruge det som Paaskud for denne Afgifts Ophævelse, at Ophævelsen vilde komme vor søfarende Stand tilgode og til Lettelse, thi det var en Afgift, der i Virkeligheden hvilede paa Varerne, og jeg fremdrog en hel Del forskjellige Udtalelser, hvoriblandt den høitærede Finansministers, for at begrunde, at det stod mig temmelig klart, at det var en Afgift, der hvilede paa Varerne, og ikke paa Næringen, og naar man derfor forlangte dens Ophævelse, skete det ikke af

Interesse for Skibsfarten og Sømandene, men mere af Interesse for Handelsstanden. Det er nærmest for at nedlægge denne Indsigelse, at jeg har begjæret Ordet. — Jeg ved ikke, om det ved samme Leilighed maa være mig tilladt ganske kort at henvende et Par Bemærkninger til den høitærede Finansminister.

Formanden: Det ærede Medlem har fuld Frihed; det var ikke for en kort Bemærkning, at Ordet blev givet ham, jeg overlader til hans eget Skjøn, i hvilket Omfang han vil benytte Ordet.

Breinholt: Jeg havde tilladt mig at gjøre et Par Genstillinger til den høitærede Finansminister om et Par smaa Punkter, hvoraf jeg for at fatte mig meget kort ikke skal komme ind paa Vintolden, idet jeg af den høitærede Finansministers Udtalelse saae, at ingen Ting er saa galt, at det jo er godt for Noget; thi kunde Forhøielsen af Vintolden bevirke, at vi fik en længe savnet Lov om Forsalfkning af Levnetsmidler, maa jeg erkjende, at Forhøielsen har virket godt, derimod er det slerlig om Tolden paa Ost, jeg ønsker at sige et Par Ord, saameget mere, som det ærede 2det Medlem for Kjøbenhavn idag har givet sin Tilslutning til den høitærede Finansministers Udtalelse. Jeg tror ikke, at Forskjellen i det Hele taget i Ansvuelser om denne Ostetold er saa forskrækkelig stor; jeg tror, at den høitærede Finansminister kan beholde Tolden uberørt, og saavidt jeg forstod det, var der i Grunden ikke noget Andet, der stod os imellem. Der vil vistnok Intet være veien for at have en Told paa Lugesoste, idet man ganske simpelt kun har een Position for alle Oste, som indføres i Emballage. Alle finere Oste kunne nemlig kun indføres som emballerede. De franske dyre Oste: Roquefort, fromage de Brie, Camembert, kunne kun indføres i Emballage; Schweizeroste indføres jo ogsaa i Emballage. Saavidt mig bekjendt, er der kun en Art af hollandsk Ost, som indføres uden Emballage, nemlig Sidammerost. De Oste, som ikke indføres i Emballage, høre vistnok nærmest under Klassen af simple Oste; de kunne saaledes ikke komme i Klasse med Lugesoste, og Staten vilde altsaa ved at have en bestemt Position for Oste i Emballage omtrent saae den samme Indtægt som nu, og det „odium“, som nu for mig bestaar derti, at Landvæsenet har en eneeste Beskyttelse, vilde da falde bort. — Derimod savner jeg i den høitærede Konseilpræsidents Udtalelser en Uttring — ialtsald har jeg overhørt den, hvis den er fremkommen — med Hensyn til min Genstilling til ham, om det ikke var muligt istedetfor den halve Nedsættelse af Skibsafgiften — hvorimod der jo fra saa mange Sider er fremkommet Udtalelser — at forandre Skibsafgiften baade af Navn og af Gavn til en virkelig Fyrsgift, der faldt paa alle Skibe, belastede eller ubelastede, og som ansattes til en saa